

ר' עובדיה מברטנורא
 היו שתי עיסות אחת של חטים
 ואחת של מין אחר מחמשת
 המינים, ואין באחת מהן שיעור
 חלה ונושכות זו בזו: השעורים
 מצטרפות עם הכל. אף עם
 הכוסמין, ואע"ג דמין חטים הן,
 לאו דוקא מין חטים אלא מין
 שעורים ואף מין חטים, והכי
 פרישנא לה בריש פ"ק: שאר
 המינים מצטרפין זה עם זה.
 כגון כוסמין ושבולת שועל
 ושיפון. והלכה כר' יוחנן בן
 נורי: ג שני קבין. של א'
 מחמשת המינים שחייבין
 בחלה: וקב אורז או תרומה.
 שאין חייבין בחלה באמצע: אין
 מצטרפין. להתחייב בחלה:
 ד יטול מן האמצע. ממקום
 שנושכין זה את זה, נמצא
 מפריש משתיהן: וחכמים
 אוסרים. שהרואה סבור
 שמותר לתרום ולעשר מן
 החדש על הישן ומן הישן על
 החדש. והלכה כחכמים: מן
 הקב. שאין בו שיעור חלה:
 ר"ע אומר חלה. והוא שהשלים
 על העיסה אחר כן כשיעור
 חלה, דכיון שנשלם השיעור
 היא חלה למפרע: אינה חלה.
 כיון שבשעה שהפרישה היתה
 העיסה פטורה. והלכה כחכמים:

השעורים מצטרפות עם הכל - עם שיבולת
 שועל ושיפון ואפילו עם הכוסמין, **חויז מן
 החטים**¹¹. **רבי יוחנן בן נורי אומר: שאר
 המינים** - הכוסמין ושבולת שועל והשיפון
מצטרפין זה עם זה לשיעור החייב בחלה:

משנה ג

שני קבים - שתי עיסות שכל אחת עשויה מקב
 קמח של אחד מחמשת המינים, **וקב ארז או קב
 תרומה באמצע** והיא נושכת בין שתי העיסות -
אין מצטרפין שתי העיסות להתחייב בחלה, לפי
 שהמחבר ביניהם, האורז או התרומה, פטורים מן
 החלה.

דבר שנטלה חלתו באמצע - אם היה בין שני
 הקבים עיסה שכבר הורמה חלתה - **מצטרפין** שני
 הקבים להתחייב בחלה, **שפבר נתחייב בחלה**
 העיסה שבאמצע, אלא שכבר ניטלה חלתה, לכן
 מצרפת את שניהם:

משנה ד

עיסה העשויה **מקב קמח חדש** - מתבואה חדשה
 של שנה זו, ועוד עיסה מ **קב קמח ישן** - מתבואה
 ישנה **שנשכו זה בזה** והרי הן מצטרפות לשיעור
 חלה, אלא שאסור להפריש מזו על זו, **רבי
 ישמעאל אומר: יטול חלה מן האמצע** ממקום
 נשיכתן, ונמצא שמפריש משתיהם, **וחכמים
 אוסרים** שהרואה סבור שמותר לתרום ולעשר מן
 החדש על הישן ומן הישן על החדש.

הנוטל חלה מן הקב שהוא פחות מהשיעור החייב בחלה, ואחר כך השלים
 העיסה לשיעור חלה, **רבי עקיבא אומר:** הרי זו **חלה** למפרע, כיון שהשלים את
 השיעור אחר כך. **וחכמים אומרים: אינה חלה** מפני שבשעת הפרשה לא היה
 שם כשיעור: